



הוֹכַן ע"י כּוֹכַל עֵינַן הַדָּף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף יז.

בדינים דלהלן, האם היה חילוק בין זמן שהיו ישראל במדבר לזמן שנכנסו לארץ?

לענין היתר אכילת בשר נחורה	לענין היתר אכילת בשר תאווה	
לר' ישמעאל: תמיד נאסר להם לר' עקיבא - בקדשים: נאסר להם - בחולין: הותר להם	לר' ישמעאל - בראוי לקרבן: נאסר להם - בלא ראוי לקרבן ¹ : הותר להם לר' עקיבא: הותר להם	במדבר
נאסר להם	הותר להם	בכניסתם לארץ

אליבא דר"ע, אברי בשר נחורה שהכניסו ישראל לארץ, או שנשארו להם אחר השבע שני
כיבוש,

האם היו מותרים להם או אסורים להם?

בשבע שנים שכיבשו לארץ	אחר השבע שנים	
הותר להם ²	בעיא דר' ירמיה	לתירוץ הראשון בגמ'
בעיא דר' ירמיה	נאסר להם	לאיבעית אימא

מה באה המשנה לחדש באומרה: הכל שוחטין, לעולם שוחטין, בכל שוחטין?

בכל שוחטין	לעולם שוחטין	הכל שוחטין	
בשוחטין - בצור ובקנה וכו'	בנשחטין - שנאכל בשר בשחיטה ³	בנשחטין - אפי' עוף	לרבה
בשוחטין - בצור ובקנה וכו'	בשוחטין - בין ביום ובין בלילה וכו'	בשוחטין - כותי, ישראל מומר ⁴	לרבא

¹ כגון בחיות (צבי ואיל), או בהמות בעלי מומים.

² דהא אפי' כתלי דחזיר שמצאו בביתם הותר להם, דכתיב "ובתים מלאים כל טוב - ואכלת", וא"כ ה"ה לבשר נחורה שהיה עמם. ולפ"ז בעיא דר' ירמיה איירי בבשר שנשאר להם אחר שבע שנים שכבשו, דכל מה שהותר להם הוא רק בשעת שלל - דהיינו בשבע שכבשו. ומבעיא לר' ירמיה אם בשר שהותר חוזר לאיסורו או לא.

³ פ"י, לרבא אליבא דר' ישמעאל אתא למימר שלא נאסר להם שוב אחר שגלו בשר תאווה, כמו שהיה אסור להם במדבר. ולרב יוסף אליבא דר"ע, שלא חזרו כשגלו להיתר נחירה, אלא נאכל בשר רק בשחיטה.

⁴ פ"י, דפעמיים אמרה המשנה "הכל שוחטין", ולכך איכא ב' רבויים.



הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף יז:

סכינים דלהלן, מה דינם לכתחילה ובדיעבד?

מה הדין לכתחילה?	מה הדין בדיעבד?	
לא ישחוט	שחיטתו פסולה	סכין אוגרת ¹
לא ישחוט	שחיטתו כשרה	סכין מסוכסכת ²
ישחוט	שחיטתו כשרה	סכין עולה ויורדת ³

לאמוראים דלהלן, האם צריך לעשות לבדיקת הסכין, גם בבשר האצבע ובציפורן, וגם לשלש צדדי הסכין?

בבשר וציפורן	לשלש צדדי הסכין	
צריך	צריך	לרב אחא בריה דרבא, ורב אשי, ורב כהנא ⁴
צריך	לא צריך	לרב יימר

¹ פי', סכין שיש בה פגימה (דהיינו כשנעמיד את הסכין וחודה כלפי למעלה תראה הפגימה בה כמין אות V), ולפגימה זו יש לה ב' עוקצין, (דהיינו שני ראשי האות V הנ"ל - הם ב' עוקצין), והיא פסולה להיות שהעוקץ השני מושך את הסימנים וקורען.

² מסוכסכת הינו הסכין הנ"ל כשחזר והשוה ע"י השחזה צד אחד מעוקציה, ונמצא שיש לה רק עוקץ אחד. אמנם גם באופן זה, אם הסכסוך באמצע הסכין - השחיטה פסולה, דע"י שהתחילה לשחוט הוא מגיע עד מקום הסימן, וכשמגיע הסכין במקום הפגימה הסכין יורדת בבת אחת מחמת חלל הפגימה וקורעת לסימן, וע"כ שממירי שהפגם היה בראש הסכין, וגם ממירי שרק הוליד את הסכין ולא גם הביא, דא"כ בהבאה יש חשש שיקרע את הסימן בעוקץ הפגימה?

³ פי' שאין ניכרים בה עוקצים, אלא עולה ויורדת כמו גלים - באופן זה היא כשרה לכתחילה.

⁴ ובשיטת רב פפא יש ב' גרסאות בגמ', וכן בדברי רב אשי בתחילה יש ב' לשונות האם אמר רק אבישרא וטופרא ותלת רוחי לא אמר, או שאמר לשניהם, רק שלא אמר לתלת רוחיה משמיה דרבא. אמנם בהמשך שיבח לרב אחא בריה דרבא שבדק אבישרא וטפרא ואתלת רוחיה, ואמר לו "וישר".